(RDM-collectie Johan Journée)

Nederlandsch vaartuig gezonken.

Bemanning door Russisch schip opgepikt.

Bij een ontvangen telegrafisch bericht van het Russische s.s. Lensovet, is Zondag op de Noordzee op 51 gr. 19 min. NB en 2 gr. OL. tijdens een hevigen storm het Nederl. motorschip „Minna" gekapseisd en gezonken.

De uit zeven koppen bestaande bemanning der commando van kapitein de Ruyter is door het Russische stoomschip gered.

De Minna, die kortgeleden gebouwd is en daar een echt mooie was, Vrijdagmiddag omstreeks 12 uur uit Briton Ferry nabij Swansea in Wales vertrokken met een lading Wales anthraciet bestemd voor de Rotterdamsche kolen-centrale te Rotterdam.

Op den tocht naar Rotterdam ontmoette 't vaartuig hevige stormen.

Uit de radio-berichten van het Russische s.s. is gebleken dat het scheepje, dat geen radio aan boord had, omgeslagen is en gezonken.

Alles verloren.

Nader meldt men ons:

Vannacht om 3 uur is het Russische s.s. Lensovet met de geredden in de Rotterdamsche haven aangekomen. De zeven geredden werden door een boot van de rivierpolitie naar het bureau van de rivierpolitie gebracht, waar zij den nacht konden doorbrengen. De namen van deze geredden zijn: G. de Ruijter uit Scheveningen, kapitein; G. Pols, eerste stuurman, Rotterdam; F. Grol, eerste machinist, Vlaardingen; Dorsch, tweede machinist, Amsterdam; D. Verhagen, kok, Rotterdam en de matrozen de Meier en Plugge, beiden uit Scheveningen.

Het is niet mogelijk geweest, iets van de persoonlijke eigendommen van de bemanning te redden. Zelfs de scheepspapieren heeft de kapitein niet meer kunnen meenemen.

Alkmaarse Courant, 23 september 1935.

SCHIPBREUK OP DE NOORDZEE

Een motorboot omgeslagen

De bemanning door een Russisch schip gered

Blijkens ontvangen telegrafische berichten van het Russische stoomschip „Lensovet" is Zondag op de Noordzee op 51° 19" N.B. en 2° O.L. tijdens een hevigen storm het Hollandsche motorschip „Minna" gekapseisd en vergaan. De bemanning van zeven koppen, onder commando van kapitein de Ruyter, is door het Russische stoomschip gered.

Het motorschip „Minna", dat kort geleden voor rekening van de Scheepvaart- en Handelmaatschappij, directeur de heer S. Simons jr, bij de Rotterdamsche Droogdok Maatschappij was gebouwd, is een kustvaarder van het Groningsche type en meet 500 ton. Voor de voortstuwing is een 300 p.k. Benz ruwolie-motor ingebouwd. Het schip, dat comfortabele verblijven voor de bemanning heeft en geheel electrisch uitgerust is, maakte reizen naar Engeland, waarheen het een lading oud ijzer vervoerde, om dan met steenkolen naar het punt van uitgang terug te keeren.

Ditmaal, de vijfde tocht, was de „Minna" Vrijdagmiddag omstreeks 12 uur uit Brighton Ferry nabij Swansea in Wales vertrokken met een lading Wales anthraciet bestemd voor de Rott. Kolen Centrale te Rotterdam. Op zijn tocht naar Rotterdam ontmoette kapitein de Ruyter hevige stormen.

De geredden te Rotterdam

Om drie uur vannacht kwam het Russische schip met de bemanning van de Minna in de Maashaven te Rotterdam aan.

De zeven geredden werden door de boot van de Rivierpolitie van boord gehaald, waarna zij in de gelegenheid werden gesteld op het bureau van de Rivierpolitie den dag af te wachten.

Wij hebben op dit bureau met den kapitein een onderhoud gehad, waarin hij op een eenvoudige wijze het relaas van het avontuur, dat tenslotte nog zoo goed verliep deed.

Kapitein G. de Ruyter vertelde, dat de Minna Vrijdagmiddag de haven van Brighton Ferry verliet met 471 ton anthraciet bestemd voor Rotterdam. De reis verliep heel normaal, Zondagmorgen echter kwam er een sterke W.Z bries opzetten.

Om half een werd het vuurschip Sandetta gepasseerd. Alles aan boord was toen nog goed De wacht werd overgegeven en ineens om vijf minuten over een bemerkte men, dat het schip slagzij ging maken, over bakboord. De W.Z.-bries was intusschen nog steeds in kracht toegenomen. De oorzaak van het slagzij maken is geweest, dat de lading kolen in de ruimen is gaan werken.

De kapitein gaf last de machine te stoppen, in de hoop, dat het schip zich weer zou oprichten, maar dit gebeurde niet.. Een hooge zee kwam over bakboord over het schip, waardoor de slagzij nog vermeerderde. De toestand was van dien aard, dat men aanvankelijk geen kans zag om de reddingboot te strijken. Het schip moest eerst over bakboord omgedraaid worden, waardoor men den lagen kant aan lij kreeg en toen kon men de boot neerlaten.

In de roeiboot.

In wel zeer korten tijd speelde alles zich af. Tien minuten nadat voor het eerst de slagzij was geconstateerd, was de bemanning in de kleine roeiboot overgegaan. En nauwelijks was men tien minuten in deze boot of de Minna zonk weg. Het schip, was nadat het door de bemanning was verlaten, steeds meer gaan overhellen, de masten raakten het water, even kwam het daarna voor drie minuten met de kiel bovendrijven om daarna te zinken.

Het Russische schip, dat van Odessa op weg was naar Rotterdam, had reeds gemerkt, dat er iets met de Minna aan de hand was. Kapitein de Ruyter had een noodsein laten hijschen en daarom koerste de Rus naar het Hollandsche scheepje.

Spoedig waren de zeven opvarenden van de Minna aan boord van het Russische schip overgenomen. Hoewel de zee allesbehalve kalm was ging dit toch vrij gemakkelijk. Ook de roeiboot van de Minna werd aan boord van de Rus genomen.

Persoonlijke eigendommen hebben de geredden niet meer kunnen meenemen. Ook de scheepspapieren heeft de kapitein niet meer kunnen redden. Daarvoor ontbrak in de spannende oogenblikken de tijd.

De geredden zijn kapitein G. de Ruyter wonende te Scheveningen, 1ste stuurman G. Pols wonende te Rotterdam, machinist F. Grol, wonende te Vlaardingen, 2e machinist C. Dorsch wonende te Amsterdam, kok D. Verhagen wonende te Rotterdam en de matrozen N. den Heier van Scheveningen en M. Plugge, eveneens van Scheveningen.

De bemanning verklaarde zich uiterst dankbaar voor de hartelijke wijze waarop men aan boord van het Russische schip was ontvangen.

Bij het onderhoud met den kapitein waren ook de andere geredden aanwezig. Toen de heer de Ruyter zijn relaas geëindigd had, nam een van hen spontaan het woord, om met een enkel woord te verklaren, dat hij en zijn makkers den goeden afloop van het angstige avontuur dankten aan het kalme en zekere optreden van hun gezagvoerder.

De kapitein deelde mee, dat deze laatste reis van de Minna, de vijfde van het schip was, waarvan de laatste drie telkens met kolen van Engeland naar Rotterdam. Anthraciet is een moeilijke lading, zoo zei hij nog, daar deze koolsoort bij slingeren van het schip spoedig gaat werken, wat dan ook in dit geval de oorzaak van het vergaan van de Minna is geweest.

Het Vaderland, 23 september 1935.